

Det er af vital betydning, at vi netop i disse år får bragt orden i dansk økonomi. Hvordan vil vi nogen sinde kunne forsvare det over for vores efterkommere, hvis vi bare lader stå til?

### 3.1. Brug opsvinget fornuftigt.

Det er **Fremskridtspartiets** opfattelse, at regeringen med forslaget til finanslov for 1997 udviser en bekymrende mangel på mod til at foretage de tvingende nødvendige ændringer i statens finanser. Vi lever i disse år i en periode, hvor der er relativt gode økonomiske forhold for Danmark. Det økonomerne kalder for højkonjunktur betyder på almindeligt dansk, at vi har gode muligheder for at sælge danske varer til udlandet, vores kronkurs ligger stabilt, der er lav inflation og der er vækst i samfundets økonomi. Men hvor længe bliver denne gode periode ved med at fortsætte? Det er helt sikkert, at der hurtigt kan komme en periode med nedgang igen. Hvad skal vi så gøre, når gæld og underskud ikke er blevet reduceret i mellemtiden?

Vi skal selvfølgelig bruge det nuværende pusterum for dansk økonomi til at få bragt orden i tingene. Præcis som når en familie får lidt bedre indkomst, så bringer man sin gæld ned. Nedbragt gæld kommer aldrig dårligt tilbage! Vi skal sørge for at staten får balance i sit budget. Det er første forudsætning for at få gælden bragt ned. De årlige underskud på driften er med til at gøre gælden større og større hvert år. Vi skal også bruge det nuværende pusterum i økonomien til at få skabt bedre forhold for vores erhvervsliv sådan at de kan skabe flere ægte arbejdspladser.

Regeringen gør det modsatte. Den bruger opsvinget til at lægge nye skatter og afgifter på erhvervslivet »for nu har de jo råd«, og de benytter opsvinget til at sende omkring 70.000 danskere på statsbetalt ferie hvert år (orlovsordningerne). Det har vi bestemt ikke råd til. Al snak om, at det er for at få arbejdsløse i beskæftigelse skal man ikke tro på. Regeringen siger nu åbent og ærligt, at orlovsordningerne er et nyt velfærdsgode, som er kommet for at blive!

### 4.0. Arbejdsløsheden.

Det største samfundsproblem er, for indeværende, at over 250.000 personer er uden beskæftigelse og er på dagpenge. Dertil kommer, at op imod yderligere 200.000 er på kontanthjælp. Dertil skal lægges de mange tusinder på orlov, efterløn, delpension, o.s.v. Det giver samlet op imod 700.000 arbejdsdygtige danskere, som modtager offentlig forsørgelse uden at bidrage til samfundskagen. Det kan ikke blive ved med at gå. Regeringen gør mere for at skjule dette forhold gennem kunstige parkeringsordninger, end gennem aktiv handling at skabe vækst og fremgang i den private erhvervssektor. Regeringens mange nye ordninger gør, som arbejdsministeren har sagt det »vi rører rundt i gryden af ledige«. Man flytter folk rundt fra ordning til ordning uden at bringe flere ægte arbejdspladser frem. Udgifterne til de lediges dagpenge og de kostbare offentlige aktiveringsforanstaltninger gør, at skatteyderne må bøde med ca. 250.000 kr. for hver ledig. Arbejdsløsheden er derfor en tung byrde på statens budget. Indsatsen mod ledigheden kan derfor ikke opprioriteres nok.

Måden vi løser ledighedsproblemet på er meget enkel:

- Skab gode forhold for vores virksomheder, så kommer arbejdspladserne.
- Nedsæt skatten på arbejde, så kommer arbejdspladserne.
- Reducer den offentlige sektors åg, så kommer arbejdspladserne.
- Fjern alle de bureaukratiske hindringer, så kommer arbejdspladserne.

Det er så enkelt. Alle siger det, alle ved det. Men regeringen vil ikke gøre noget ved det – hvorfor? Fordi det strider mod den socialdemokratiske ideologi, hvor staten skal være centrum i samfundet, hvor vi alle skal have en håndfuld sagsbehandlere til at hjælpe os gennem livet og hvor fagforeningerne bestemmer alt for meget. Ikke kun **Fremskridtspartiet** siger, at bedre forhold for erhvervslivet og nedsatte skatter er den rigtige løsning. Alle udenlandske organisationer som Danmark er medlem af OECD, EU o.s.v. siger det samme. Vi skal lytte til disse gode råd. Ellers kan det gå så galt som i Sverige, hvor den ene hestekur afløses af den næste.